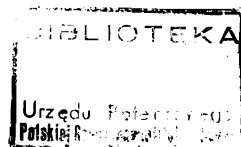

21 listopada 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

321 d 26/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2428.

Société Schneider & Cie
(Paryż, Francja).

Kl. 7 b 14.

76 3/10

**Urządzenie do wyrobu rur metalowych o wielkiej wytrzymałości
zapomocą wewnętrznego ciśnienia hydraulicznego.**

Patent dodatkowy do patentu Nr 34.

Zgłoszono 20 grudnia 1924 r.

Udzielono 8 lipca 1925 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 5 maja 1939 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy odrębnej formy wykonania urządzenia opisanego i przedstawionego w patencie głównym Nr 34, nadającej się szczególnie korzystnie do samoopierścieniania luf dział niewielkiego kalibru, na przykład 40 mm. Nowy ten przyrząd uwidocznia załączony rysunek w przekroju podłużnym.

Przyrząd składa się, na podobieństwo opisanego w patencie głównym, z dwu poduszek *A* i *B*, które mogą się swobodnie przesuwają na odpowiednich (na rysunku pominiętych) podporach i związane są ze sobą cięgnami o długości dającej się regulować. Jedna z poduszek *B* posiada zawór *F*, druga zaś *A* obejmuje drugi za-

wór *H* z wywierconym w nim kanałem *h*, doprowadzającym płyn pod ciśnieniem.

W formach wykonania opisanych w patencie głównym pomiędzy obu zaworami (korkami) i samoopierścienianą lufą stosowano swoiste dławnice, celem zapobieżenia jakimukolwiek uchodzeniu płynu, z zapewnieniem możności rozszerzania się rury na całkowitej prawie jej długości, przyczem części zewnętrzne, nieodkształcone, t. j. nie samoopierścienione, bardzo wreszcie krótkie, wypadało odcinać, jako nieprzydatne do wyrobu armat.

Nowa forma wykonania wynalazku, przeznaczona głównie do wyrobu luf małego kalibru, uwzględnia tę okoliczność, że

można bez szkody poświęcić, t. j. pozostawić nieodkształconą, znaczniejszą nieco długość rury na obu jej końcach. Poza tem z uwagi na słabsze odkształcenie rury można wykonać szczelną dławnicę o budowie prostszej, bez ogniw plastycznych lub tym podobnych, umieszczając ją bezpośrednio pomiędzy korkami i częścią rury, która następnie, po dokonaniem samoopierścienieniu, ulega usunięciu.

Zgodnie z wynalazkiem części zewnętrzne C^1 , C^2 rury wykonane są w postaci gniazd na zawory (korki). Średnica przednich końców H^1 , F^1 korków odpowiada średnicy samoopierścienianej rury, podczas gdy kadłub o średnicy większej H^2 , F^2 posiada uskok H^3 , F^3 , najwłaściwiej stożkowy. Gniazdo korka powinno być starannie odpolerowane. Korki zakończone są łbicami H^4 , F^4 , opierającymi się o poduszki. Kurek, przeznaczony do wprowadzania płynu, wydłużony jest poza łbicę w postaci tulei H^5 , osadzonej w odpowiedniej poduszce.

Oba korki są wykonane z metalu o bardzo wysokiej granicy sprężystości, co pozwala na bardzo silne zaciśnięcie przyrządu zapomocą sworzni, tudzież na wytworzenie szczelnej dławnicy przez lekkie za-

nurzenie się korków w uskoki wytworzone przez gniazda, wykonane w częściach zewnętrznych C^1 i C^2 .

Zastrzeżenie patentowe.

Odmianna wykonania urządzenia według patentu Nr 34, nadająca się zwłaszcza do wyrobu dział niewielkiego kalibru, znamieną tem, że zawory (korki) zewnętrzne, opierające się o poduszki lub osadzone w poduszkach przesuwalnych, wykonane są w postaci korków z metalu nader sprężystego, o średnicy kończyn wewnętrznych zamykających równej początkowej średnicy samoopierścienianej rury, połączonych odcinkami, najwłaściwiej o kształcie stożków ściętych, z kadłubem korka o średnicy większej, z zastosowaniem odpowiedniego kształtu dla pomienionego odcinka tudzież kadłuba korka w części zewnętrznej samoopierścienianej rury, odpowiednio w tym celu odpolerowanej, przyczem zawory, wykonane w ten sposób, zapewniają dzięki silnemu zaciśnięciu pomiędzy poduszkami szczelność dławnicy, bez zastosowania ogniw plastycznych lub innych.

Société Schneider & Cie.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

